

Paralel Uyarılar - Birinci

İsa Mesih'in Vahyi: İnsanlık için son uyarıyı anlamak

Jeff Pippenger

2023-08-08

"İsa Mesih'in Vahyi", "zaman yakındır" olduğunda Tanrı'nın halkına açılır. İnsanlık için son uyarı mesajı, insanlığın sınanma süresinin sona ermesinden hemen önce verilir ve bu son mesaj Kutsal Kitap'ta birkaç peygamberlik pasajında temsil edilir. Vahiy 14'te bu son uyarı mesajı üç melek tarafından temsil edilir.

Ve göğün ortasında uçan başka bir meleği gördüm; yeryüzünde yaşayanlara, her ulusa, her kabileye, her dile ve her halka duyurmak üzere sonsuz müjdeyi taşıyordu. Yüksek sesle şöyle diyordu: Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin; çünkü O'nun yargı saati geldi. Göğü, yeri, denizi ve su kaynaklarını yaratan O'na tapın.

Ardından başka bir melek şöyle dedi: Yıkıldı, yıkıldı o büyük kent Babil; çünkü fuhşunun gazabının şarabını bütün uluslara içirdi.

Ve üçüncü melek de onları izleyerek yüksek sesle şöyle dedi: Bir kimse canavara ve onun imgesine tapar ve alnına ya da eline onun damgasını alırsa, aynı kişi Tanrı'nın öfkesinin şarabından—öfkesinin kâsesine katıksız olarak dökülmüş olandan—içecektir; ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun huzurunda ateş ve kükürtle işkence göreceklerdir. Onların işkencelerinin dumani sonsuza dek yükselir; canavara ve onun imgesine tapan ve adının damgasını alanların hiçbiri gece gündüz dinlenmez. İşte kutsalların sabrı: Tanrı'nın buyruklarını ve İsa'ya olan imanı tutanlar buradadır. Vahiy 14:6-12.

Vahiy'in on sekizinci bölümünde, aynı mesaj Babil'in yıkılışını ilan eder.

Bundan sonra, büyük güce sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. Gür bir sesle şöyle haykırdı: "Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı; cinlerin barınağı oldu, her kötü ruhun sığınağı ve her murdar ve iğrenç kuşun kafesi haline geldi. Çünkü bütün uluslar onun fuhşunun öfke şarabından içtiler; yeryüzünün kralları onunla fuhuş yaptılar; yeryüzünün tüccarları da onun aşırı lüksünün bolluğundan zengin oldular." Ve gökten başka bir ses işittim: "Halkım, ondan çıkın; günahlarına ortak olmayın ve belalarından pay almayın." Çünkü onun günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı. Vahiy 18:1-5.

Peygamberî tarih çizgisi — ya da şöyle diyebiliriz: on sekizinci bölümde yeryüzünü görkemiyle aydınlatan melek tarafından temsil edilen olaylar dizisi — yargının kapanışına, sınama süresinin sona ermesine ve son yedi belaya götüren olayları temsil eder. On sekizinci bölümde temsil edilen peygamberî tarih, on dördüncü bölümdeki üç melek tarafından temsil edilen peygamberî tarih çizgisiyle "paralel" seyrediyor.

Tanrı, Vahiy 14'teki mesajlara peygamberlik çizgisi içinde yerlerini vermiştir ve onların görevi bu dünyanın tarihinin kapanışına kadar sona ermeyecektir. Birinci ve ikinci meleğin mesajları

hâlâ bu zaman için gerçektir ve bundan sonra gelenle paralel olarak sürmelidir. Üçüncü melek uyarısını yüksek bir sesle ilan eder. 'Bundan sonra,' dedi Yuhanna, 'büyük kudrete sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm ve yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.' Bu aydınlanmada, üç mesajın ışığı birleşmiştir. 1888 Materyalleri, 803, 804.

On dördüncü bölümde göğün ortasında uçan üç melek, canavarın işareti ve sınama döneminin kapanışıyla sona eren dünya çapında bir mesajı simgeler. On sekizinci bölümde ise, mesajı yine sınama döneminin kapanışıyla sona eren meleğin yüceliği tüm yeryüzünü aydınlatır.

On dördüncü bölümde üç meleklerle sembolik olarak, on sekizinci bölümde ise inen meleklerle temsil edilen mesaj, aynı uyarı mesajının iki örneğidir. Kutsal Kitap'ta gereksiz hiçbir şey yoktur; boş giden hiçbir şey de yoktur. Aynı mesajın Yuhanna tarafından birden fazla kez dile getirilmiş olması, mesajın önemine bir vurgudur ve Kutsal Kitap kuralı olan "tekrar et ve genişlet" diye adlandırılan ilahi öğretim yöntemini örnekler. Peygamberlik tarihinin iki hattını bir araya getirmek, diğerinden ayrı ele alındıklarında her birinde fark edilmeyecek hakikatleri ortaya çıkarır. Bugün aynı olaya tanıklık etmiş iki kişiyi ifade vermeleri için mahkemeye getirseniz, siyasi ya da toplumsal ideolojilerine bağlı olarak pekâlâ birbirine zıt beyanlarda bulunabilirler. Kutsal Kitap tanıkları için durum böyle değildir; onlar her zaman hemfikirdir ve eğer size hemfikir değillermiş gibi görünüyorsa, bir şeyi yanlış değerlendiriyorsunuz demektir.

Ele aldığımız iki temsil, Malaki kitabında peygamber İlyas'ın dönüşü olarak sunulan uyarı mesajının aynısıdır. Bu üç mesajın tamamı, sınanma döneminin kapanışından önce gelir—zira üç peygamberlik çizgisinin tümünde yer alan uyarı mesajı yalnızca sınanma döneminin kapanışından önce verilmiş olmakla kalmaz; sınanma döneminin kapanışı, bu uyarı mesajlarının her birinin bizzat referans noktasıdır, isterseniz konusu. Nitekim herhangi bir uyarı mesajı herhangi bir peygamber tarafından ilan edilir ya da tasvir edilirse, bu, Vahiy 14, Vahiy 18 ve Malaki'deki İlyas peygamberliğiyle aynı uyarıdır.

Bu üç kehanet çizgisinin birbirine paralel ilerlediği kolaylıkla gösterilebilir. Bununla birlikte, Kutsal Kitap'taki kehanetlerde iki temel bilgi kaynağı vardır. Bunlardan biri, dünyanın sonunda ortaya çıkacak olaylar dizisinin belirlenmesidir. Diğer bilgi kaynağı ise, gelecekteki olayları ana hatlarıyla ortaya koyan mesajla bağlantılı olarak peygamberlerin faaliyetlerinin betimlenmesidir.

Bu fikirlerle bağlantılı olarak dikkate almaya değer iki kural vardır. Birincisi, bütün peygamberlerin dünyanın sonundan söz etmesidir; orası da mühletin sona erdiği yerdir.

Eski peygamberlerin her biri, sözlerini kendi zamanları için olduğundan çok bizim için söyledi; bu yüzden peygamberlikleri bizim için geçerlidir. 'Şimdi bütün bu şeyler onlara ibret olsun diye oldu; ve bunlar, dünyanın sonları üzerimize gelmiş bulunan bizlerin uyarısı için yazıldı.' 1 Korintliler 10:11. 'Kendileri için değil, bizim için hizmet ettiler; gökten gönderilen Kutsal Ruh ile size Müjde'yi duyuranlar tarafından şimdi size bildirilen bu şeyler; meleklerin yakından bakmayı arzuladığı şeylerdir.' 1 Petrus 1:12. . . .

"Kutsal Kitap, hazinelerini bu son nesil için derleyip bir araya toplamıştır. Eski Antlaşma tarihindeki bütün büyük olaylar ve ciddi tasarruflar, bu son günlerde kilisede edegelmış ve hâlen de kendini tekrarlamaktadır." Seçilmiş Mesajlar, 3. kitap, 338, 339.

İncil'deki bütün peygamberlik mesajları, "dünyanın sonlarının üzerimize geldiği" bizler için "yürürlüktedir." Bu kural, Kutsal Ruh'un hem "peygamberliğin verilmesinde" hem de "tasvir edilen olaylarda" "şekillendirdiği" "hususları" belirleyen başka bir kuralla birlikte, herhangi bir peygamberliğin başlangıcındaki peygamberlik olaylarının, aynı peygamberliğin sonundaki peygamberlik olaylarına tipolojik birer ön örnek teşkil ettiğini ve onlarla paralel seyrettiğini ileri süren iddiayı güçlendirir.

"Tanrı'nın sözünün çok daha yakından incelenmesine ihtiyaç vardır; özellikle Daniel ve Vahiy, hizmetimizin tarihinde hiç olmadığı kadar dikkate alınmalıdır. Bazı konularda, Roma gücü ve papalıkla ilgili olarak daha az şey söyleyebiliriz; ama Tanrı'nın Kutsal Ruhunun esini altında peygamberlerin ve elçilerin yazdıklarına dikkat çekmeliyiz. Kutsal Ruh, gerek peygamberliğin verilmesinde gerek tasvir edilen olaylarda, insan aracının göz önünden uzak tutulup Mesih'te gizlenmesi ve göklerin Rab Tanrısı ile O'nun yasaasının yüceltilmesi gerektiğini öğretmek üzere işleri öyle düzenlemiştir. Daniel kitabını okuyun. Orada temsil edilen krallıkların tarihini madde madde ele alın." Testimonies to Ministers, 112.

Şu "Kutsal Ruh, hem peygamberliğin verilmesinde hem de tasvir edilen olaylarda meseleleri öyle şekillendirmiştir." "Peygamberliğin verilmesinde ve tasvir edilen olaylarda" "meseleler" "Kutsal Ruh" tarafından "öyle şekillendirilmiştir" ki, hem "peygamberliğin verilmesi" hem de "tasvir edilen olaylar" esinlenmiş olarak kabul edilmelidir ve dünyanın sonunun peygamberlik tasvirine tatbik edilmelidir.

John'a Gabriel'den bir kehanet verildi ve bunu bir kitaba yazıp kiliselere göndermesi söylendi. O sırada Roma tarafından zulüm görüyordu; günümüzde dünyada 'black-site' diye adlandırılan şeye benzer bir şekilde sürgün edildi. O tarihte John, Guantanamo Körfezi'ndeki herhangi bir mahkûm kadar insanlardan yalıtılmıştı.

Yuhanna, görümün Rab'bin Günü olan yedinci gün Şabatında ibadet ederken gerçekleştiğini belirtir.

Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbidir. Matta 12:8.

Ruh'ta tapınırken, arkasından güçlü bir ses duydu.

Ben, kardeşiniz ve sıkıntıda, İsa Mesih'in krallığında ve sabrında sizinle paydaş olan Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa Mesih'in tanıklığı uğruna Patmos denilen adadaydım. Rab'bin günü'nde Ruh'ta idim ve arkamda borazan sesi gibi güçlü bir ses duydum. Şöyle diyordu: Ben Alfa ve Omega'yım, ilk ve sonum; gördüklerini bir kitaba yaz ve Asya'da bulunan yedi kiliseye gönder: Efes'e, Smyrna'ya, Pergamos'a, Tiyatira'ya, Sardis'e, Filadelfya'ya ve Laodikea'ya. Vahiy 1:9-11.

Yuhanna'nın çevresi ve belirtilen koşullar, onun Sebt'i yedinci günde tuttuğu için zulüm gören; ama aynı zamanda hem Kutsal Kitap'a hem de Ellen White'ın yazılarına ("İsa'nın tanıklığı") inandığı için de zulüm gören biri olduğunu ortaya koyar. Arkasından gür bir ses işitir; onu görmek için döner ve böyle yapmakla, arkalarından "İşte yol budur, bu yolda yürüyün" diyen bir ses işiten, dünyanın sonundaki bir Yedinci Gün Adventisti'ni temsil eder.

Tüm kehanet çizgileri dünyanın sonunda birbirine paralel olur.

"Vahiy kitabında Kutsal Kitap'ın tüm kitapları kesişir ve tamamlanır." Elçilerin İşleri, 585.

Arkasında bir ses duyan herhangi bir peygamber, dünyanın sonunda Tanrı'nın halkının tasvirinde Yuhanna ile paralellik gösterir. Yuhanna, arkasından gelen ve ona talimat veren bir ses duydu. Yeşaya da talimat veren bir ses duydu.

Bu nedenle Rab, size lütfetmek için bekleyecek; yine bu nedenle, size merhamet edebilmek için yücecek. Çünkü Rab adaletin Tanrısıdır; O'nu bekleyenlerin hepsi ne mutludur.

Çünkü halk Siyon'da, Yeruşalim'de yaşayacak; artık ağlamayacaksın. Yakarılarının sesini duyunca sana çok lütfetme gösterecek; onu işittiğinde sana cevap verecek. Rab sana sıkıntı ekmeğini ve dert suyunu verse de, öğretmenlerin artık bir köşeye sürülmeyecek; gözlerin öğretmenlerini görecek. Kulakların arkandan, "İşte yol budur, bu yolda yürüyün" diyen sözü, sağa da sola da döndüğünde işitecek. Yeşaya 30:18-21.

Tanrı'nın geriye kalan halkı, arkalarından hangi yolda yürümeleri gerektiğini bildiren bir ses duyar. Ardından, dinleyip dinlemeyeceklerine karar vermeleri gerekir. Yuhanna ve Yeşaya'nın temsil ettiği kişiler, O gecikirken Rab'bi bekleyen, dünyanın sonundaki insanlardır; ve Yeşaya bize, O'nun bir yargı Tanrısı olduğu için geciktiğini bildirir. 1798'de Millerci tarihin başlangıcından, Adventizm için lütfet süresinin Pazar Yasası'nda kapanmasına kadar, Tanrı göksel tapınakta yargıyı yürütmektedir. Vaat şudur: Yargı dönemi boyunca Rab'bi bekleyenler bereketlenecektir.

Bekledikleri için kutsanan Tanrı'nın halkı, on bakire benzetmesinde Damat'ı bekleyen bakirelerle temsil edilir. Hepsi uykuya daldı ve sonra gece yarısı, uyuyan bakireleri iki gruba ayıran bir kriz ortaya çıktı. Bir grup arkalarından bir ses duydu ve hangi yoldan ilerleyeceklerini bildiren o sesi görmek için döndü; öteki grup ise geri dönüp o sesi işitmeyi reddetti—oysa Vahiy kitabı boyunca yankılanan mesaj şudur: "Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin."

Matta 25'teki on bakire benzetmesi, Adventist halkının deneyimini de betimler. Büyük Mücadele, 393.

Yuhanna, geleceği anlamak için geçmişe dönen Adventist halkını temsil eder. Yuhanna'nın yaptığı gibi arkalarından bir "söz" işittiklerinde, bu söz aynı olaya ilişkin Yeşaya'nın tanıklığında verilen talimatı da içerir. Yeşaya'nın talimatı şuydu: "Yol budur, bu yolda yürüyün; sağa döndüğünüzde de, sola döndüğünüzde de." Daniel 12'deki bilge bakireler, dünyanın sonunda bilginin artışı anlar; çünkü mühürü açılmış, hayat veren bilgiyi anlamak için kelimada "oraya buraya koşup durmuşlardı."

Ama sen, ey Daniel, bu sözleri saklı tut, kitabı mühürle; son zaman gelinceye dek. Birçokları oradan oraya koşacak ve bilgi artacak. Daniel 12:4.

Üzerinde durduğumuz peygamberler, yargının sonuçlandığı ve lütfet kapısının kapandığı tarihsel dönemde Yedinci Gün Adventistlerini temsil eder. Bilge bakireler olarak temsil edilenler, arkalarından "İşte yürünecek yol budur" diyen bir sesi duyarlar ve sola ya da sağa saptıklarında

yolda onları yönlendirme sözü O'ndan gelir. Kitabın mührü açıldığında bilge bakirelerin yaptığı "oraya buraya koşmak", Kutsal Kitap incelemesinin bir simgesidir. Doğa bize, koşabilmek için önce yürümeyi öğrenmek gerektiğini öğretir ve Yeşaya'nın tanıklığı, arkandan gelen sese kulak verirsen, sola (Eski Antlaşma) ya da sağa (Yeni Antlaşma) döndüğünde, Sözü'nü çalışmada O'nun seni yönlendireceğini söyler. Kutsal Kitap'ı aç ve O, sesiyle seni yönlendirsin. Ama dünyanın sonundaki Yedinci Gün Adventistleri için bu, Kutsal Kitap'ı (sol) açtıklarında da, Peygamberlik Ruhunu (sağ) açtıklarında da O'nun onları yönlendireceği anlamına gelir.

Yeremya'nın tanıklığı eklendiğinde yürünecek yol daha da belirginleşir.

RAB şöyle diyor: Yollarda durun, bakın, eski yolları sorun; iyi yol nerededir? O yolda yürüyün ve canlarınız için huzur bulacaksınız. Ama onlar, "O yolda yürümeyeceğiz" dediler. Ayrıca üzerinize bekçiler koydum, "Boru sesini dinleyin" diyerek. Ama onlar, "Dinlemeyeceğiz" dediler.

Bu nedenle, ey milletler, işitin; ve bilin, ey cemaat, aralarında ne olduğunu. Ey yeryüzü, işit: İşte, bu halkın üzerine, düşüncelerinin meyvesi olan kötülüğü getireceğim; çünkü sözlerime kulak asmadılar, kanunuma da kulak vermediler, ama onu reddettiler. Yeremya 6:16-19.

Bu pasajda ibadet edenlerin iki sınıfı vardır. Bir grup, tüm "yolları" değerlendirir ve yürümek için "eski yollar"ı seçer. Onlar, diğer mümkün olan tüm "yollar" arasından "iyi yolu" seçebildiler; çünkü onlar arkalarından gelen sese kulak verenlerdir ve o ses onlara, "Bu yoldur, onda yürüyün" diye bildirdi. John, arkadan, "eski yollar"dan gelen sesi işitenleri temsil eder.

'Rab şöyle diyor: Yollarda durun, bakın, eski yolları sorun; iyi olan yol hangisi, onda yürüyün.' Yeremya 6:16.

Hiç kimse, imanımızın temellerini—çalışmamızın başlangıcında sözün dua ile incelenmesi ve vahiy aracılığıyla atılmış olan temelleri—söküp atmaya kalkışmasın. Son elli yıldır bu temeller üzerine inşa ediyoruz. Bazıları yeni bir yol bulduklarını ve atılmış olandan daha sağlam bir temel atabileceklerini sanabilirler. Ama bu büyük bir aldatmadır. Atılmış olan temelden başka bir temel hiç kimse atamaz.

Geçmişte pek çok kişi yeni bir inancın inşasına, yeni ilkelerin tesisine girişti. Ama kurdukları yapı ne kadar ayakta kaldı? Çok geçmeden yıkıldı; çünkü temeli Kaya üzerine atılmamıştı.

İlk öğrenciler insanların sözleriyle yüzleşmek zorunda kalmadılar mı? Sahte kuramları dinlemek ve sonra, her şeyi yaptıktan sonra, "Atılmış olanın dışında kimse başka bir temel atamaz" diyerek dimdik durmak zorunda kalmadılar mı? 1. Korintliler 3:11.

"Öyleyse başlangıçtaki güvenimizi sonuna dek sarsılmaz biçimde sürdürmeliyiz. Tanrı ve Mesih tarafından bu halka kudretli sözler gönderildi; bu sözler onları dünyadan çıkararak, adım adım, şimdiki hakikatin apaçık ışığına getirdi. Kutsal ateşe değmiş dudaklarla, Tanrı'nın kulları mesajı ilan ettiler. İlahi beyan, ilan edilen gerçeğin sahihliğini mühürlemiştir." Tanıklıklar, cilt 8, 296, 297.

Ama Yeremya'nın çizgisinde başka bir grup daha vardır ve Yeremya'nın onları böyle adlandırdığı üzere o "cemaat", yeni bir imanı temsil eden bir ev inşa etmiştir; o ev kaya üzerine kurulmadığı

için yıkılır. O ev, Yedinci Gün Adventist Kilisesidir; ya da Yuhanna'nın aynı kiliseyi adlandırdığı gibi—Şeytan'ın sinagogu.

Duymayı reddetmek, O'nun "sözlerini" ve "yapasını" reddetmek demektir. Eski yollara dönmeye ve onlarda yürümeye karşı isyanları ve ayrıca nöbetçinin borazanla verdiği uyarıyı işitmeyi reddetmeleri nedeniyle, Tanrı, Yeremya'nın "kötü bir topluluk" olarak tanımladığı halkın üzerine kötülük getirecek. Tanrı'nın Laodikya'daki Yedinci Gün Adventist kilisesiyle nasıl muamele ettiği, Kutsal Kitap peygamberliğinin bir konusudur. Peygamber Hoşea, neden reddedildiklerine dair konuşurken "kötü topluluk"un özelliklerinin betimlenmesine katkıda bulunur.

Halkım bilgi eksikliğinden dolayı yok oluyor. Sen bilgiyi reddettiğin için ben de seni reddedeceğim; bana kâhin olmayacaksın. Tanrının yapasını unuttuğun için ben de çocuklarını unutacağım. Hoşea 4:6.

Bilgisizlik yüzünden reddediliyorlar; bu, son zamanda mührü açılan bir mesajı temsil eder. Bu pasajda Tanrı, halkıyla olan antlaşma ilişkisini sona erdiriyor; çünkü onlara doğrudan, "Halkım!" diye sesleniyor. Mesih'i reddettikleri ve O'nun yapasını unuttukları için Tanrı'ya kâhin olmayacaklar. Tanrı'nın halkı Tanrı ile antlaşmaya girdiğinde, onları kâhinler ve krallar yapar. Tanrı, eski İsrail'le antlaşma yaptığında Musa aracılığıyla şöyle bildirdi:

Öyleyse, eğer sesime gerçekten itaat eder ve antlaşmama bağlı kalırsanız, o zaman bütün halklar arasından benim özel mülküm olacaksınız; çünkü bütün yeryüzü benimdir. Ve siz bana kâhinler krallığı ve kutsal bir ulus olacaksınız. Bunlar İsrailoğullarına söyleyeceğin sözlerdir. Çıkış 19:5, 6.

Tanrı Hristiyan kilisesiyle antlaşma yaptığında, Petrus aracılığıyla şöyle dedi:

Ama siz seçilmiş bir soy, krallık kâhinliği, kutsal bir ulus, özel bir halksınız; sizi karanlıktan kendi harika ışığına çağırmanın övgülerini ilan edesiniz diye seçildiniz. Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız; bir zamanlar merhamet bulmamıştınız, ama şimdi merhamet buldunuz. 1. Petrus 2:9, 10.

Petrus bu ayetlerde, "bir zamanlar bir halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız" diyerek, Tanrı'nın seçilmiş antlaşma halkı olan eski İsrail'den Hristiyan kilisesine geçişi ele alır. Yahudiler Tanrı'dan boşandıklarında, Rab Hristiyan kilisesiyle antlaşma yaptı. Her ikisi de Rab'le evli oldukları süre boyunca kâhinler ulusu olarak kabul edildi.

Kâhin olarak reddedilmek, bir zamanlar antlaşma halkı olduğunuzu gösterir. Yedinci Gün Adventistleri, Adventist tarihinin başlangıcında Rab ile antlaşmaya girdiler. Çöldeki kilise Reformasyon'dan doğdu, ancak Millerci mesajı reddetti ve böylece birinci ve ikinci meleklerin mesajlarının tarihi boyunca Tanrı'dan boşandı. Nihai ayrılık, ikinci meleğin gelişiyle gerçekleşti ve ilan şuydu: artık Mesih'in kızı değillerdi, Babil'in kızı olmuşlardı. Hemen ardından, Gece Yarısı Çığılığı sırasında Tanrı yeni gelinini antlaşma evliliğine çağırdı.

Kadim İsrail için antlaşmanın simgesi olan iki levha, On Emir'in iki levhasıydı; ruhsal modern İsrail için iki levha ise, 1843 ve 1850 tablolarıyla temsil edilen Habakkuk'un iki levhasıdır. İlhamın defalarca Laodikya olarak tanımladığı antlaşma halkı, eski yolları reddetti, arkalarından gelen sesi

dinlemeyi reddetti ve bu nedenle Rab'bin ağzından kusulurken kadim İsrail'in son dönem tarihini tekrar ediyor. Bu neden O'nun "Halkım" diye çağırdıklarının başına geliyor?

Adventizmin deneyimini örnekleyen on kız benzetmesi iki kez gerçekleşir: biri adventizmin başlangıcında, diğeri ise adventizmin sonunda. Bayan White, bu benzetmenin harfiyen gerçekleşmiş olduğunu ve harfiyen gerçekleşeceğini, ayrıca benzetmenin tıpkı üçüncü melek gibi her zaman şimdiki hakikat olarak anlaşılması gerektiğini öğretir.

"Sık sık, beşinin bilge, beşinin ise akılsız olduğu on kız benzetmesine yönlendirilirim. Bu benzetme, bu zaman için özel bir uygulaması olduğundan, harfi harfine yerine gelmiştir ve gelecektir; ve üçüncü meleğin mesajı gibi, yerine gelmiştir ve zamanın sonuna dek şimdiki hakikat olmaya devam edecektir." Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Millerci Adventizm, 1843'teki başarısız tahminleri ile 22 Ekim 1844'teki doğru tahminleri arasındaki dönemde benzetmedeki bekleyiş dönemini yerine getirdi. Bu tarihin peygamberlikle ilgili ayrıntıları çok ve önemlidir, ancak ben sadece on bakire benzetmesinin, Kardeş White'ın az önce belirttiği gibi, doğrudan üçüncü meleklerle bağlantılı olduğunu belirtmek istiyorum.

1798'den 22 Ekim 1844'e kadar, birinci meleğin mesajı yargının açılışını duyurdu. Yargı başlamadan hemen önce, on bakire benzetmesindeki Gece Yarısı Çağrısı gerçekleşti. Bu nedenle, üçüncü melek yargının kapanışını duyurduğunda, Gece Yarısı Çağrısının ilanını bir kez daha tekrarlanacaktır.

Protestan kiliselerinin Tanrı'nın mesajını reddettiğinin ve böylece Babil'in kızları hâline geldiklerinin fark edilmesi, ikinci meleğin mesajının gelişi ve harfi harfine "yerine getirilen" benzetmede bekleme zamanının başlangıcıydı. Rab 1843'te geri dönmedi; bakireleri sınamak ve kutsamak için gecikti. Protestan kiliselerini Babil'in kızları olarak tanımlayan ikinci meleğin ilanını, hâlâ o düşmüş kiliselerde bulunanlara, dışarı çıkıp Millercilerin safında ve onların peygamberlik anlayışıyla birlikte yer almaları için yapılmış bir çağrıydı. Exeter kamp toplantısında Samuel Snow, Rab'bin 22 Ekim 1844'te geleceğini teyit etmek için gerekli kanıtları sundu ve Gece Yarısı Çağrısı mesajı bir gelgit dalgası gibi ülkeyi süpürdü. Sonra üçüncü melek, 22 Ekim 1844'teki Büyük Hayal Kırıklığı'nda geldi.

Bu, başlangıç tarihçesinin kısa bir özeti; ele aldığımız konuyla daha ilgili görünen birkaç noktayı öne çıkarabilmek için birçok noktayı dışarıda bıraktım.

Bu düşünceleri bir sonraki yazıda sürdüreceğiz.